

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- จิต เศรษฐบุตร. กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง, (พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์), พ.ศ. 2506
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. กฎหมายระหว่างประเทศ, (พระนคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์), พ.ศ. 2511
- ชัชชม อรรถภิญโญ. "ความร่วมมือในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาระหว่างประเทศ, วิทยานิพนธ์, คณะนิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นิภา ลีภิกนร. "การนำกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศมาใช้บังคับในประเทศไทย ศึกษากรณีอนุสัญญาเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุล", วิทยานิพนธ์ ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2539)
- ประสิทธิ์ เอกบุตร. คำบรรยายกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง เล่ม 1 สนธิสัญญา, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- พงษ์รัตน์ เครือกลิ่น. ย่อหลักกฎหมายพระธรรมนูญศาลยุติธรรม, สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2537
- พนัส ทศนิยานนท์. "สรุปผลการสัมมนาความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา" วันที่ 20-21 กันยายน 2536, ณ โรงแรมดิเอ็มเมอรัลด์ ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร
- ดร. วิสูตร ตูยานนท์. "การสัมมนาความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา", โรงเรณดิเอ็มเมอรัล ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร
- วิชฌุ เครืองาม. การใช้กฎหมายระหว่างประเทศในระบบกฎหมายภายในของไทย รายงานการวิจัยทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช สาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520
- सरर เสริญ ไกรจิตติ. "สนธิสัญญาลัญญาว่าด้วยการโอนตัวนักโทษไปรับโทษจำคุกในประเทศของนักโทษ," บทบัณฑิตย เล่ม 39 ตอน 2 (2525) : 109.

สุชาติ ไตรประสิทธิ์. "ความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญากับความมั่นคงแห่งชาติ",

วิทยานินธ์, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (พ.ศ. 2533-2534)

_____. "ประเทศไทยกับความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา", 100 ปีอัยการ
(การสัมมนาในวาระร้อยปีอัยการไทย เรื่องทิศทางการอัยการไทย)

กฎหมาย

กฎกระทรวง ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2537 ออกตามความในมาตรา 5 และ 26 แห่งพระราชบัญญัติ

ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535

กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534

กองกำกับการตำรวจสากล กองการต่างประเทศ กรมตำรวจ และประมวลสนธิสัญญา เล่ม 2

พ.ศ. 2413-2462 กรมสนธิสัญญาและกฎหมายกระทรวงการต่างประเทศ

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ประมวลกฎหมายอาญา

พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535

ราชกิจจานุเบกษา, เล่มที่ 109 ตอนที่ 40 ฉบับวันที่ 7 เมษายน 2535

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534

สนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือในการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญา ฉบับที่ 1 มกราคม

ค.ศ. 1982 ระหว่างสหรัฐอเมริกากับไทย (Treaty on Cooperation in the
Execution of Penal Sentences, October 25, 1982 United States-
Thailand)

สนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญาระหว่างไทย-สหรัฐอเมริกา

สำนักงานต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด ถนนรัชดาภิเษก, กรุงเทพมหานคร

อนุสัญญาการโอนตัวนักโทษ ฉบับวันที่ 21 มีนาคม 1983 (Convention on the Transfer

of Sentenced Persons, March 21, 1983X

อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ.1969

อนุสัญญากรุงเจนีวา ค.ศ.1958

อนุสัญญาว่าด้วยความผิดและการกระทำอื่น ๆ ข้างประการบนอากาศยาน ณ กรุงโตเกียว

(Tokyo Convention 1963)

ภาษาอังกฤษ

Brownlie, Ian. Principles of Public International Law. Hong Kong :
Oxford University Press, 3rd Ed. 1979.

Bassiouni, M Cherif. International Extradition. New York : Oceana
Publications, Inc. 1987.

Clark, Robert G. "International Cooperation in the Investigation and
Prosecution of Economic Crimes." in UNFEI Resource Material
Series No.26. Tokyo, 1990 : 52-62.

Grutzner, Heinrich. "International Judicial Assistance in Criminal
Matters : A Comparative Analysis." 19 International Law 189
(1985).

Harvard Reseach in International Law, "Draft Convention on Judicial
Assistance", J. 33 Am.J.Int.L.Supp.3(1993)

Jones, H.L. "International Judicial Assistance : Procedural Chaos
and a Program for Reform." 62 Yale Law Journal 515 (1952-
1953).

Model Treaty on Mutual Assistance in Criminal Matters adopped by the
Eight United Nations Congress on the Prevention of Crime
and the Treatment

Pisani, Robert L. and Robert Fogelnest. "The United States Treaties on Mutual Assistance in Criminal Matters." In Bassiouni, M. Cherif and V.P. Nanda, eds. International Criminal Law. New York : Practising Law Institute, 1987 : 233-269.

United Nations, Report of the Eight United Nations Congress on the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders, Havana, Cuba, 27 August - September 1990.

———. Report of the Committee on Crime Prevention and Control on its Eleventh Session.

ภาคผนวก

สนธิสัญญา

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา

ว่าด้วย

ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญา

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลสหรัฐอเมริกา

ปรารถนาที่จะดำรงไว้และกระชับสายสัมพันธ์ที่มีมาช้านาน ซึ่งผูกพันสองประเทศไว้ด้วยกัน และที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญาอย่างมีประสิทธิภาพ
ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

พันธกรณีที่จะให้ความช่วยเหลือ

1. รัฐบาลทั้งสองที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามบทบัญญัติแห่งสนธิสัญญานี้
ในเรื่องที่เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี และกระบวนการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับ
เรื่องอาญา
2. ความช่วยเหลือให้รวมถึง แต่ไม่เจาะจงเฉพาะเรื่องต่อไปนี้
 - (ก) การสืบพยานบุคคล และการสอบปากคำบุคคล
 - (ข) การจัดหาให้ซึ่งเอกสาร บันทึก และพยานหลักฐาน
 - (ค) การส่งเอกสาร
 - (ง) การปฏิบัติตามคำร้องขอในการค้นและการยึด
 - (จ) การโอนตัวบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อการสืบพยานบุคคล
 - (ฉ) การสืบหาตัวบุคคล

(ซ) การเริ่มกระบวนการทางอาญาตามคำร้องขอ และ

(ซ) การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการริบทรัพย์สิน

3. การให้ความช่วยเหลือให้กระทำโดยจะต้องไม่คำนึงว่าการกระทำ ซึ่งเป็นข้อมูลกรณีของการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาในรัฐผู้ร้องขอจะต้องห้ามตามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอหรือไม่ หรือรัฐผู้รับคำร้องขอจะมีอำนาจดำเนินการต่อกรกระทำเช่นนั้นในพฤติการณ์ทำนองเดียวกันหรือไม่

4. สนธิสัญญานี้มุ่งประสงค์เพียงเพื่อให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ระหว่างหน่วยราชการในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของรัฐภาคีเท่านั้น และมีได้มุ่งประสงค์หรือทำขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือเช่นนั้นแก่เอกชน

5. เอกชนไม่อาจให้อำนาจบัญญัติใดในสนธิสัญญานี้ เพื่อขัดขวางการดำเนินการตามคำร้องขอ หรือเพื่อขอให้ไม่ได้รับหรือไม่รับฟังยานหลักฐานที่ได้มาภายใต้สนธิสัญญานี้

6. สนธิสัญญานี้ไม่ใช่ขั้บังคับแก่การดำเนินการตามหมายจับ หรือแก่ความผิดทางทหาร เพื่อวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญานี้ ความผิดทางทหารหมายถึงความผิดตามกฎหมายและกฎข้อบังคับทางทหารซึ่งไม่เป็นความผิดตามกฎหมายอาญาธรรมดา

ข้อ 2

ข้อจำกัดในการปฏิบัติตามคำร้องขอ

1. รัฐผู้รับคำร้องขออาจปฏิเสธที่จะดำเนินการตามคำร้องขอในกรณีที่

(ก) คำร้องขอนั้นจะกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือผลประโยชน์สาธารณะที่สำคัญยิ่งอื่น ๆ ของรัฐผู้รับคำร้องขอ หรือ

(ข) คำร้องขอนั้นเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง

2. ก่อนที่จะปฏิเสธการดำเนินการตามคำร้องขอใด ๆ ตามข้อนี้ รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องวินิจฉัยก่อนว่าสามารถให้ความช่วยเหลือได้หรือไม่ภายใต้เงื่อนไขที่รัฐผู้รับคำร้องขอเห็นว่าจำเป็น ถ้ารัฐผู้ร้องขอยอมรับความช่วยเหลือตามเงื่อนไขดังกล่าวแล้วก็จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น

3. ถ้าการดำเนินการตามคำร้องขอจะเป็นการแทรกแซงการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขอก็อาจจะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอ หรือให้การดำเนินการตามคำร้องขอนั้นอยู่ภายใต้บังคับเงื่อนไขที่รัฐผู้รับคำร้องขอเห็นว่าจำเป็นหลังจากที่ได้หารือกับรัฐผู้ร้องขอแล้ว

4. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบโดยพลันถึงเหตุผลในการปฏิเสธหรือการเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอเป็น

ข้อ 3

เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลาง

1. รัฐภาคีแต่ละฝ่ายจะจัดตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของตนขึ้น
2. สำหรับสหรัฐอเมริกา เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม หรือผู้ซึ่งได้รับการมอบหมาย
3. สำหรับราชอาณาจักรไทย เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลาง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ซึ่งได้รับการมอบหมาย
4. เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐจะเป็นผู้ทำคำร้องขอภายใต้สนธิสัญญานี้ ส่งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐผู้รับคำร้องขอ

ข้อ 4

สาระของคำร้องขอสำหรับความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1. คำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรในภาษาของรัฐผู้รับคำร้องขอ เอกสารประกอบทั้งปวงที่ส่งไปด้วยจะต้องแปลเป็นภาษาของรัฐผู้รับคำร้องขอ คำแปลเช่นว่านั้นจะต้องได้รับการรับรองโดยผู้แปลซึ่งได้รับความเห็นชอบหรือที่ได้ให้คำสาบานแล้วตามกฎหมายหรือตามแนวปฏิบัติของรัฐผู้ร้องขอ
2. คำร้องขอจะต้องระบุถึง

(ก) ชื่อหน่วยงานที่ดำเนินการสืบสวนสอบสวน ดำเนินการฟ้องคดีหรือดำเนินกระบวนการทางอาญา ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับคำร้องขอ

(ข) เรื่องและลักษณะของการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญา

(ค) รายละเอียดเกี่ยวกับพยานหลักฐานหรือข้อสนเทศที่ต้องการ หรือการขอให้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือ และ

(ง) วัตถุประสงค์ของการร้องขอพยานหลักฐาน ข้อสนเทศ หรือความช่วยเหลืออื่น ๆ

3. ในกรณีที่เหมาะสม คำร้องขอให้ระบุ

(ก) ข้อสนเทศที่มีอยู่เกี่ยวกับรูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลที่จะให้สืบหา

(ข) รูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลที่จะส่งเอกสารให้ ความเกี่ยวกับของบุคคลนั้นกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญา และวิธีการที่ขอให้ส่งเอกสาร

(ค) รูปพรรณและที่อยู่ของบุคคลทั้งหลายซึ่งจะเป็นผู้ให้พยานหลักฐานที่ต้องการ

(ง) รายละเอียดที่ชัดเจนของสถานที่ หรือบุคคลที่จะให้ค้นหาและสิ่งของที่จะให้ยึด

ให้ยึด

(จ) รายละเอียดของวิธีการที่จะให้ได้มาและบันทึกซึ่งคำพยานหรือคำให้การ

(ฉ) รายการข้อซักถามที่จะให้ตอบ

(ช) รายละเอียดของกระบวนการที่จะต้องปฏิบัติ เป็นการเฉพาะในการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

(ซ) ข้อสนเทศเกี่ยวกับเงินค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายที่บุคคลซึ่งปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอมีสิทธิได้รับ และ

(ญ) ข้อสนเทศอื่นใดซึ่งอาจจะแจ้งให้รัฐผู้รับคำร้องขอทราบ เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินการตามคำร้องขอ

ข้อ 5

การปฏิบัติตามคำร้องขอ

1. เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องปฏิบัติตามคำร้องขอโดยพลัน หรือในกรณีที่เหมาะสม ให้ส่งคำร้องขอไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอนั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่จะปฏิบัติตามคำร้องขอของรัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องกระทำทุกอย่างในอำนาจของตนเพื่อดำเนินการตามคำร้องขอ รวมทั้งจะต้องออกหมายเรียก หมายค้น หรือใช้วิธีการอื่นใดที่จำเป็นในการปฏิบัติตามคำร้องขอนั้น

2. ในกรณีที่การปฏิบัติตามคำร้องขอจำเป็นต้องมีการดำเนินการทางศาลหรือทางบริหาร ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับคำร้องขอล่งคำร้องขอนั้นไปยังเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมของรัฐผู้รับคำร้องขอ โดยรัฐผู้ร้องขอไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

3. คำร้องขอจะได้รับการดำเนินการตามกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ เว้นแต่สนธิสัญญานี้จะได้ระบุเป็นอย่างอื่น อย่างไรก็ตาม วิธีดำเนินการที่ระบุไว้ในคำร้องขอจะได้รับการปฏิบัติตาม เว้นแต่วิธีดำเนินการนั้นจะไม่สอดคล้องกับกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ

ข้อ 6

ค่าใช้จ่าย

รัฐผู้รับคำร้องขอจะเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามคำร้องขอ ยกเว้นค่าป่วยการนยานผู้เชี่ยวชาญ ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทางของบุคคลตามข้อ 12 และข้อ 16 ซึ่งรัฐผู้ร้องขอจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ 7

ข้อจำกัดการใช้

1. รัฐผู้ร้องขอจะไม่ใช้ข้อสนเทศและพยานหลักฐานที่ได้รับมาภายใต้สนธิสัญญา รวม

ทั้งข้อสนเทศที่ได้สืบเนื่องมาจากข้อสนเทศและพยานหลักฐานนั้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่นอกเหนือไปจากที่ได้ระบุไว้ในคำร้องขอ โดยไม่ได้รับความยินยอมล่วงหน้าของรัฐผู้รับคำร้องขอ

2. รัฐผู้ร้องขออาจกำหนดให้รักษาการยื่นคำร้องขอความช่วยเหลือ สาระของคำร้องขอเอกสารที่เกี่ยวข้อง และการให้ความช่วยเหลือไว้เป็นความลับ ถ้ารัฐผู้รับคำร้องขอไม่สามารถปฏิบัติตามคำร้องขอนั้นโดยไม่ฝ่าฝืนข้อกำหนดการรักษาความลับดังกล่าวไว้ ให้รัฐผู้รับคำร้องขอแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบเพื่อวินิจฉัยว่าจะยังคงให้ปฏิบัติตามคำร้องขอนั้นหรือไม่

3. รัฐผู้รับคำร้องขออาจกำหนดให้รักษาข้อสนเทศ หรือพยานหลักฐานที่ได้ส่งให้ และข้อสนเทศที่ได้สืบเนื่องมาจากข้อสนเทศ หรือพยานหลักฐานนั้นไว้ เป็นความลับตามเงื่อนไขที่รัฐผู้รับคำร้องขอจะได้ระบุไว้ ในกรณีเช่นนี้ รัฐผู้ร้องขอจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว เว้นแต่เมื่อข้อสนเทศหรือพยานหลักฐานนั้นจำเป็นต่อการพิจารณาคดีโดยเปิดเผย อันเป็นผลจากการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาที่ได้ระบุไว้ในคำร้องขอ

ข้อ 8

การสืบพยานบุคคล การสอบปากคำ และการแสดงพยานหลักฐาน

ในรัฐผู้รับคำร้องขอ

1. เมื่อมีคำร้องขอให้เรียกบุคคลใดไปเพื่อเบิกความเป็นพยาน ให้ปากคำ หรือแสดงเอกสาร บันทึก หรือสิ่งของในรัฐผู้รับคำร้องขอ ให้ดำเนินการบังคับบุคคลนั้นให้กระทำการตามคำร้องขอในลักษณะ และขอบเขตเดียวกันกับที่กระทำในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดี หรือกระบวนการทางอาญาในรัฐผู้รับคำร้องขอ

2. ในกรณีที่บุคคลซึ่งกล่าวถึงในวรรค 1 อ้างความคุ้มกัน ความสำเร็จความสามารถ หรือเอกสิทธิ์ตามกฎหมายของรัฐผู้ร้องขอ ให้รัฐผู้รับคำร้องขอยังคงดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานนั้น และแจ้งข้อกล่าวอ้างดังกล่าวให้รัฐผู้ร้องขอทราบ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐผู้ร้องขอวินิจฉัย

3. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับวันและสถานที่ที่จะดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐาน

4. ในระหว่างการดำเนินการตามคำร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องอนุญาตให้บุคคลที่ระบุไว้ในคำร้องขออยู่ด้วยในการสืบพยานบุคคลหรือการสอบปากคำ และจะต้องอนุญาตให้บุคคลนั้นซักถามบุคคลผู้เบิกความเป็นพยาน หรือให้ปากคำได้เท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ

5. บันทึกทางธุรกิจที่ได้มาตามข้อนี้จะต้องได้รับการรับรองความถูกต้องแท้จริงโดยบุคคลผู้หน้าที่เก็บรักษาบันทึกนั้นตามแบบ ก. แนบท้ายสนธิสัญญานี้ โดยไม่จำเป็นต้องมีการรับรองอื่นอีก เอกสารที่มีการรับรองว่าถูกต้องแม้จริงตามวรรคนี้แล้ว ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามที่ระบุไว้ในเอกสารนั้นได้

ข้อ 9

การจัดหาให้ซึ่งบันทึกของหน่วยงานรัฐบาล

1. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องจัดให้ซึ่งสำเนาบันทึกของหน่วยงานรัฐบาลที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนได้
2. รัฐผู้รับคำร้องขออาจจัดหาบันทึกหรือข้อสนเทศใด ๆ ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานรัฐบาลแต่มิได้เผยแพร่ต่อสาธารณชนให้แก่รัฐผู้ร้องขอได้ภายในขอบเขตและเงื่อนไขอย่างเดียวกันที่จะพึงจัดหาให้แก่หน่วยงานซึ่งมีอำนาจบังคับใช้กฎหมายหรือศาลแห่งรัฐผู้รับคำร้องขอ รัฐผู้รับคำร้องขออาจใช้ดุลพินิจปฏิเสธคำร้องขอตามวรรคนี้ทั้งหมด หรือบางส่วนก็ได้
3. เอกสารที่จัดหาให้ตามข้อนี้จะต้องได้รับการรับรองความถูกต้อง โดยเจ้าหน้าที่ผู้หน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นตามแบบ ข. แนบท้ายสนธิสัญญานี้ โดยไม่จำเป็นต้องมีการรับรองอื่นอีก เอกสารที่รับรองว่าถูกต้องตามวรรคนี้แล้ว ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามที่ระบุไว้ในเอกสารนั้นได้

ข้อ 10

การส่งเอกสาร

1. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องจัดส่งเอกสารทางกฎหมายให้ตามที่รัฐผู้ร้องขอได้ขอให้ส่ง
2. คำร้องขอให้ส่งเอกสารเพื่อเรียกบุคคลมาปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ในรัฐผู้ร้องขอจะต้องจัดส่งให้ล่วงหน้าพอสมควรก่อนกำหนดการปรากฏตัว
3. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องส่งหลักฐานใบรับเอกสารลงวันที่และลายมือชื่อของผู้รับเอกสาร หรือคำยืนยันแสดงการจัดส่งเอกสารลงนามโดยเจ้าหน้าที่ผู้จัดส่งเอกสาร ระเบียบวิธีการ และวันที่ที่ส่งเอกสารกลับคืนให้แก่รัฐผู้ร้องขอ
4. บุคคลที่มีใช้คนชาติของรัฐผู้ร้องขอซึ่งได้รับเอกสารทางกฎหมายเรียกให้ไปปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอตามข้อนี้ ไม่จำเป็นต้องอยู่ใต้บังคับการริบทรัพย์ทางอาญา หรือการยึดทรัพย์ทางแพ่ง หรือโทษหรือมาตรการบังคับทางกฎหมายอื่น ๆ อันเนื่องมาจากการไม่ปฏิบัติตามเอกสารทางกฎหมายนั้น ถึงแม้ว่าจะได้มีการระบุโทษหรือมาตรการบังคับดังกล่าวไว้ในเอกสารนั้นก็ตาม

ข้อ 11

การค้นและการยึด

1. คำร้องขอให้ค้น ยึด และส่งมอบสิ่งของใด ๆ ไปยังรัฐผู้ร้องขอจะได้รับการปฏิบัติ ตาม หากคำร้องขอนั้นมีข้อสันนิษฐานเพียงพอที่ทำให้รัฐผู้รับคำร้องขอสามารถดำเนินการให้ได้ตาม กฎหมายของรัฐผู้รับคำร้องขอ
2. เจ้าหน้าที่ทุกคนของรัฐผู้รับคำร้องขอซึ่งเก็บรักษาสິงของที่ยึดไว้จะต้องรับรอง ความสืบเนื่องของการเก็บรักษา รูปพรรณ ลักษณะ และความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของนั้น ตามแบบ ค. แนบท้ายสนธิสัญญานี้ โดยไม่จำเป็นต้องมีการรับรองอื่นอีก หนังสือรับรองดังกล่าวให้ รับฟัง เป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงที่ระบุไว้ในหนังสือรับรองนั้นได้

ข้อ 12

การโอนตัวบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อการสืบพยานบุคคล

1. บุคคลที่ถูกคุมขังอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอซึ่งต้องการตัวไปเป็นพยานในรัฐที่ร้องขอ จะต้องถูกส่งตัวไปรัฐที่ร้องขอนั้นต่อเมื่อบุคคลดังกล่าวและรัฐผู้รับคำร้องขอยินยอม
2. บุคคลที่ถูกคุมขังอยู่ในรัฐผู้ร้องขอซึ่งจำเป็นต้องปรากฏตัวในรัฐผู้รับคำร้องขอเพื่อร่วมในการสืบพยานบุคคลต่อหน้าอาจถูกส่งตัวไปยังรัฐผู้รับคำร้องขอ เมื่อบุคคลดังกล่าวและรัฐผู้รับคำร้องขอยินยอม
3. เพื่อวัตถุประสงค์แห่งข้อนี้
 - (ก) ให้รัฐผู้รับมีอำนาจและหน้าที่คุมขังบุคคลที่ถูกโอนตัว เว้นแต่รัฐผู้ส่งจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
 - (ข) ให้รัฐผู้รับส่งบุคคลที่ถูกโอนตัวกลับไปคุมขังในรัฐผู้ส่งทันที ที่สภาวะการณ์อำนวย หรือตามที่ตกลงกัน
 - (ค) รัฐผู้รับจะต้องไม่เรียกร้องให้รัฐผู้ส่งดำเนินกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อรับตัวบุคคลที่ถูกโอนตัวไปกลับมา และ
 - (ง) บุคคลที่ถูกโอนตัวจะได้รับการหักวันลดหย่อนโทษในรัฐผู้ส่งเท่ากับระยะเวลาที่ถูกคุมขังอยู่ในรัฐผู้รับ

ข้อ 13

การค้นหาที่อยู่บุคคล

1. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องดำเนินมาตรการทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อสืบหาตัวบุคคล ซึ่งรัฐผู้ร้องขอต้องการตัวเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดีหรือกระบวนการทางอาญาในรัฐผู้ร้องขอ ซึ่งเชื่อว่าอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอนั้น
2. รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบถึงผลของการสืบสวนสอบสวนในโอกาสแรก

ข้อ 14

การเริ่มกระบวนการทางอาญาตามคำร้องขอ

1. เมื่อรัฐหนึ่งมีอำนาจที่จะเริ่มดำเนินการกระบวนการทางอาญา แต่ประสงค์ให้อีกรัฐหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการ เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐแรกจะต้องแจ้งข้อเท็จจริงของเรื่องราวอย่างเป็นทางการให้เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐหลังทราบ ถ้ารัฐผู้รับคำร้องขอมิอำนาจที่จะดำเนินการก็ให้เสนอเรื่องราวให้หน่วยงานผู้มีอำนาจเริ่มดำเนินการกระบวนการทางอาญา หน่วยงานเหล่านั้นจะให้คำวินิจฉัยว่าจะเริ่มดำเนินการกระบวนการทางอาญาหรือไม่ตามกฎหมายของประเทศตน
2. รัฐผู้รับคำร้องขอจะแจ้งผลการดำเนินการที่ได้กระทำเกี่ยวกับเรื่องราวที่ได้รับแจ้งจากรัฐผู้ร้องขอ และในกรณีที่สมควรจะต้องส่งสำเนาคำวินิจฉัยของหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศตนให้รัฐผู้ร้องขอทราบ

ข้อ 15

การให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการริบทรัพย์สิน

1. ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐหนึ่งทราบว่าทรัพย์สินที่ได้มาจากหรือที่ใช้ในการกระทำความผิดอาญาอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งอาจถูกริบหรือยึดอายัดได้ตามกฎหมายของรัฐหลัง เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐแรกอาจแจ้งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐหลัง ถ้ารัฐหลังนั้นมีอำนาจในเรื่องดังกล่าวก็ให้เสนอข้อเสนอกับหน่วยงานผู้มีอำนาจเพื่อพิจารณา ดำเนินการตามความเหมาะสมหน่วยงานเหล่านั้นจะต้องให้คำวินิจฉัยตามกฎหมายของประเทศตน และจะต้องแจ้งผลการดำเนินการให้อีกรัฐหนึ่งทราบโดยผ่านเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของตน
2. รัฐภาคีอาจช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกระบวนการเกี่ยวกับการริบทรัพย์สินที่ได้มาจากหรือที่ใช้ในการกระทำความผิดอาญาภายในขอบเขตเท่าที่จะกระทำได้ตามกฎหมายของรัฐตน และตามสนธิสัญญา

ข้อ 16

การปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอกรณีเป็นพยาน

เมื่อรัฐผู้ร้องขอประสงค์จะให้บุคคลใดซึ่งอยู่ในรัฐผู้รับคำร้องขอไปปรากฏตัวในรัฐผู้ร้องขอให้เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานกลางของรัฐผู้รับคำร้องขอ เชิญบุคคลนั้นไปปรากฏตัวต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในรัฐผู้ร้องขอ พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบจำนวนค่าใช้จ่ายที่บุคคลนั้นจะได้รับ รัฐผู้รับคำร้องขอจะต้องแจ้งให้รัฐผู้ร้องขอทราบคำตอบของบุคคลนั้นโดยพลัน

ข้อ 17

หลักประกัน

1. บุคคลใดที่เบิกความเป็นพยานหรือให้ปากคำในดินแดนของรัฐผู้ร้องขอตามข้อบทของสนธิสัญญานี้ จะไม่ถูกล่งหนามหรือถูกคุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพส่วนบุคคลอื่น ๆ โดยเหตุจากการกระทำใด ๆ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนที่บุคคลดังกล่าวจะเดินทางออกจากรัฐผู้รับคำร้องขอ
2. หลักประกันที่ระบุไว้ในข้อนี้ให้สิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะออกจากรัฐผู้ร้องขอภายในระยะเวลา 15 วันติดต่อกัน หลังจากที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วว่าตนไม่จำเป็นต้องอยู่ในรัฐนั้นอีกต่อไป แต่ก็ยังคงอยู่ในรัฐผู้ร้องขอนั้นอีกต่อไป หรือได้กลับเข้ามาโดยสมัครใจ หลังจากที่ได้ออกไปจากรัฐผู้ร้องขอนั้นแล้ว

ข้อ 18

การคืนเอกสาร บันทึก หรือสิ่งของ

รัฐผู้ร้องขอจะต้องคืนเอกสาร บันทึก หรือสิ่งของที่ได้รับมาจากการปฏิบัติตามคำร้องขอให้แก่รัฐผู้รับคำร้องขอในโอกาสแรก เว้นแต่รัฐผู้รับคำร้องขอจะบอกสละการรับคืน

ข้อ 19

ความไม่ขัดกันระหว่างสนธิสัญญานี้กับสนธิสัญญาอื่นและกฎหมายภายใน

ความช่วยเหลือและกระบวนการที่ระบุไว้ในสนธิสัญญานี้ จะไม่จำกัดภาคีฝ่ายใดที่จะให้ความช่วยเหลือโดยอาศัยบทบัญญัติของความตกลงระหว่างประเทศอื่น ซึ่งรัฐนั้นเป็นภาคี หรือโดยอาศัยบทบัญญัติของกฎหมายภายในของตน

ข้อ 20

การให้สัตยาบันและการมีผลใช้บังคับ

1. สนธิสัญญานี้จะต้องได้รับการให้สัตยาบัน สัตยาบันสารจะมีการแลกเปลี่ยนกันที่กรุงวอชิงตันโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้
2. สนธิสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อมีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร

ข้อ 21

การขอกเลิก

ภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจขอกเลิกสนธิสัญญานี้เมื่อใดก็ได้โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งทราบ การขอกเลิกจะมีผลหกเดือนหลังจากวันที่แจ้งนั้น

เพื่อเป็นนัยแห่งการนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลแต่ละฝ่ายได้ลงนามสนธิสัญญานี้

ทำ ณ กรุงเทพฯ คู่กันเป็นสองฉบับ เป็นภาษาไทยและอังกฤษ แต่ละฉบับถูกต้องเท่า
 เทียบกัน เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2529 ตรงกับปี 1986 ของคริสต์ศักราช

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา

พลอากาศเอก สิทธิ เศวตศิลา

เอ็ดวิน มีส

(สิทธิ เศวตศิลา)

(นายเอ็ดวิน มีส)

รองนายกรัฐมนตรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

และ

แห่งสหรัฐอเมริกา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

แห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัติ

ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

พ.ศ. 2535

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2535

เป็นปีที่ 47 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศใน
เรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบและประกาศอื่นในส่วนที่บัญญัติ
ไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"ความช่วยเหลือ" หมายความว่า ความช่วยเหลือในเรื่องเกี่ยวกับการ
ดำเนินการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี ริบทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดี
อาญา

"ประเทศผู้ร้องขอ" หมายความว่า ประเทศที่ร้องขอความช่วยเหลือจาก
ประเทศผู้รับคำร้องขอ

"ประเทศผู้รับคำร้องขอ" หมายความว่า ประเทศที่ได้รับการขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอ

"ผู้ประสานงานกลาง" หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ประสานงานในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ หรือขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายความว่า เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศตามคำร้องขอความช่วยเหลือที่ผู้ประสานงานกลางส่งให้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา 6 ให้อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายเป็นผู้ประสานงานกลาง

มาตรา 7 ผู้ประสานงานกลางมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอและส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
- (2) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยและส่งให้ประเทศผู้รับคำร้องขอ
- (3) พิจารณาและวินิจฉัยว่าควรจะให้หรือขอความช่วยเหลือหรือไม่
- (4) ติดตามและเร่งรัดการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศเสร็จสิ้นโดยเร็ว
- (5) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ดำเนินการอย่างอื่นเพื่อให้การให้หรือการขอความช่วยเหลือตาม

พระราชบัญญัตินี้บรรลุผล

มาตรา 8 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกินสี่คน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ข้าราชการอัยการคนหนึ่งตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งเป็นเลขานุการ เพื่อให้ความเห็นประกอบพิจารณาและวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลาง ในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศและการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศที่อาจมีผลกระทบกระเทือนอธิปไตยความมั่นคง ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง หรือความผิดทางทหาร

เมื่อมีการขอความช่วยเหลือตามมาตรา 10 หรือมาตรา 36 และผู้ประสานงานกลางได้ดำเนินการตามมาตรา 11 แล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการโดยทันทีเพื่อพิจารณาให้ความเห็น เว้นแต่คณะกรรมการจะมีมติกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นไม่ตรงกับคำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลาง ให้ผู้ประสานงานกลางเสนอความเห็นและคำวินิจฉัยดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการตามมาตรา 11 วรรคห้า หรือมาตรา 38 วรรคสอง แล้วแต่กรณี

หมวด 2

การให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือ

ส่วนที่ 1

บททั่วไป

มาตรา 9 การให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ประเทศไทยอาจให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศผู้ร้องขอได้แม้ว่าไม่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาระหว่างกัน แต่ประเทศผู้ร้องขอต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

(2) การกระทำซึ่ง เป็นมูลกรณีของความช่วยเหลือนั้นเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายไทย เว้นแต่เป็นกรณีที่ประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอมีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศ ในเรื่องทางอาญาต่อกันและข้อความในสนธิสัญญาระบุไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ความช่วยเหลือดังกล่าวต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(3) ประเทศไทยอาจปฏิเสธคำร้องขอความช่วยเหลือ หากคำร้องขอนั้นกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่สำคัญอื่น ๆ ของประเทศไทย หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง

(4) การให้ความช่วยเหลือต้องไม่เกี่ยวเนื่องกับความผิดทางทหาร
มาตรา 10 ประเทศที่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศไทยหากประสงค์จะขอความช่วยเหลือตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้จากประเทศไทย ให้ทำคำร้องขอความช่วยเหลือส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง แต่สำหรับประเทศที่ไม่มีสนธิสัญญาดังกล่าวกับประเทศไทย ให้ส่งคำร้องขอโดยวิถีทางการทูต

คำร้องขอความช่วยเหลือให้ทำตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา 11 เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาและวินิจฉัยว่า คำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ได้หรือไม่ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ถ้าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

ถ้าคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือมีเอกสาร

หลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็นหรือเหตุขัดข้องให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ถ้าผู้ประสานงานกลางเห็นว่า การดำเนินการตามคำร้องขอ นั้นจะเป็นการแทรกแซง การสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในประเทศไทย ผู้ประสานงานกลางจะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอ นั้นหรือดำเนินการตามคำร้องขอ นั้นโดยกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ แล้วแจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่ นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา 12 ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังนี้

- (1) คำร้องขอให้สอบปากคำพยาน จัดหาให้ซึ่งเอกสารหรือสิ่งของอันเป็นพยานหลักฐาน ซึ่งเป็นการดำเนินการนอกศาล คำร้องขอให้จัดส่งเอกสาร คำร้องให้ค้น คำร้องขอให้ยึดเอกสารหรือสิ่งของ และคำร้องขอให้สืบหาบุคคล ให้ส่งอธิบดีกรมตำรวจดำเนินการ
- (2) คำร้องขอให้สืบพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุ ซึ่งเป็นการดำเนินการในศาล และคำร้องขอให้ดำเนินการรับหรือยึดทรัพย์สิน ให้ส่งอัยการพิเศษฝ่ายคดีดำเนินการ
- (3) คำร้องขอให้โอนหรือรับโอนบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อสืบพยานบุคคลให้ส่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์ดำเนินการ
- (4) คำร้องขอให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญา ให้ส่งอธิบดีกรมตำรวจและอัยการพิเศษฝ่ายคดีดำเนินการ

มาตรา 13 เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากผู้ประสานงานกลาง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามที่มิคำร้องขอ นั้น เมื่อดำเนินการเสร็จ ให้ส่งผลการดำเนินการตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจประสออุปสรรค หรือไม่อาจดำเนินการตามคำร้องขอ นั้น ได้ ให้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา 14 เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือและแจ้งผลให้ผู้ประสานงานกลางทราบแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางจัดการส่งผลการดำเนินการ ตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

ส่วนที่ 2

การสอบสวนและการสืบพยานหลักฐานในชั้นสอบสวนและในชั้นศาล

มาตรา 15 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้สอบปากคำ พยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานที่อยู่ในประเทศไทยในชั้นสอบสวน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้ง ให้นักงานสอบสวนดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ให้นักงานสอบสวนมีอำนาจสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานตามคำร้องขอ ในวรรคหนึ่ง ในกรณีที่จำเป็นให้มอำนาจค้นและยึดเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อนักงานสอบสวนดำเนินการสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการ หรือส่งมอบพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

มาตรา 16 ถ้าสนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้ร้องขอกับประเทศไทยว่าด้วยความร่วมมือ ระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา กำหนดให้ต้องมีการรับรองความถูกต้องแท้จริงแห่งเอกสาร อย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ มีอำนาจสั่งให้บุคคลผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารรับรอง ความถูกต้องแท้จริงของ เอกสารนั้นตามแบบและวิธีการที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาดังกล่าวหรือตามที่ ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา 17 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบพยานหลักฐาน ในศาลไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้นักงานอัยการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่บุคคลซึ่งจะเป็นพยานหรือบุคคลซึ่งครอบครองหรือดูแลรักษาพยานเอกสาร หรือพยานวัตถุมีมูลสำเนาหรือมีที่อยู่ในเขตศาลให้สืบพยานหลักฐานดังกล่าว และให้ศาลมีอำนาจดำเนินกระบวนการสืบพยานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อศาลดำเนินการสืบพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอรับบันทึกคำเบิกความของพยานรวมทั้งพยานหลักฐานอื่นในสำนวนไปส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ 3

การจัดการและการให้เอกสารหรือข่าวสาร ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

มาตรา 18 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้จัดหาเอกสารหรือข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐบาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งไปยังหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารนั้น และให้หน่วยงานดังกล่าวส่งมอบเอกสารหรือแจ้งข่าวสารนั้นแก่ผู้ประสานงานกลาง คือ เปรียบเสมือนเป็นเรื่องทำในรัฐเป็น National Treatment

มาตรา 19 ในกรณีที่เอกสารหรือข่าวสารที่ต่างประเทศร้องขอตามมาตรา 18 เป็นเอกสารหรือข่าวสารที่ไม่พึงเปิดเผยต่อสาธารณชน และหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารดังกล่าวเห็นว่าไม่อาจเปิดเผยหรือไม่สมควรเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสารตามคำร้องขอหรืออาจเปิดเผยได้โดยมีเงื่อนไข ให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งเหตุขัดข้องหรือเงื่อนไขในการเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสาร ให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา 20 ในการจัดหาเอกสารตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นรับรองความถูกต้องแท้จริงของ

เอกสารดังกล่าวตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญาที่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

ส่วนที่ 4

การจัดส่งเอกสาร

มาตรา 21 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้จัดส่งเอกสารทางกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอ และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

หากเอกสารทางกฎหมายที่ได้รับคำร้องขอให้จัดส่งเป็นเอกสารเพื่อเรียกบุคคลไปปรากฏตัวต่อเจ้าหน้าที่หรือศาลในประเทศผู้ร้องขอให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจัดส่งให้แก่ผู้รับล่วงหน้าพอสมควรก่อนกำหนดการปรากฏตัว

การแจ้งผลการส่งเอกสารให้ เป็นไปตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญาที่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

มาตรา 22 บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามกฎหมายของเจ้าพนักงานหรือคำสั่งของศาลมิให้นำมาใช้บังคับกับบุคคลซึ่งมิใช่คนสัญชาติของประเทศผู้ร้องขอที่ได้รับเอกสารทางกฎหมายให้ไปปรากฏตัวต่อเจ้าพนักงานหรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ

ส่วนที่ 5

การค้นและยึด

มาตรา 23 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ค้น ยึด และ

ส่งมอบสิ่งของ ถ้ามีเหตุที่จะออกหมายค้น หรือค้น หรือยึดสิ่งของได้ตามกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจออกหมายค้น ค้นหรือยึดสิ่งของนั้นได้

มาตรา 24 การค้นและยึดสิ่งของตามมาตรา 23 ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้นมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 25 เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งทำการค้นและยึดสิ่งของตามคำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องทำหนังสือรับรองการเก็บรักษาทรัพย์สิน ลักษณะและความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของนั้น และส่งมอบสิ่งของที่ค้นและยึดได้พร้อมหนังสือรับรองนั้นให้แก่ผู้ประสานงานกลางเพื่อดำเนินการต่อไป

หนังสือรับรองนั้นให้ทำตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

ส่วนที่ 6

การโอนบุคคลที่ถูกคุมขังเพื่อสืบพยาน

มาตรา 26 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานในประเทศผู้ร้องขอ หรือขอส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเบิกความเป็นพยานในประเทศไทย ถ้าผู้ประสานงานกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการจำเป็นและบุคคลซึ่งถูกคุมขังนั้นสมัครใจ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอหรือรับตัวบุคคลนั้นจากประเทศผู้ร้องขอ เข้ามาในประเทศไทย

การส่งตัวและรับตัวบุคคลตามความในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 27 ระยะเวลาที่บุคคลซึ่งถูกส่งตัวไปเบิกความเป็นพยานในต่างประเทศและอยู่ภายใต้ความควบคุมของประเทศผู้ร้องขอให้ถือว่าเป็นระยะเวลาที่ผู้นั้นถูกคุมขังในประเทศไทย

มาตรา 28 เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจคุมขังบุคคลที่ถูกคุมขังซึ่งถูกส่งตัวมาจากต่างประเทศเพื่อเบิกความเป็นพยานตลอดเวลาที่บุคคลนั้นอยู่ในประเทศไทย เมื่อบุคคลนั้นเบิกความเป็นพยานเสร็จแล้วให้แจ้งผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา 29 เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามความใน
มาตรา 28 ให้ผู้ประสานงานกลางส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอทันที

ส่วนที่ 7

การสืบหาบุคคล

มาตรา 30 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบหาตัวบุคคล
ซึ่งประเทศผู้ร้องขอต้องการตัวเกี่ยวกับการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่น
ทางอาญา โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลดังกล่าวอยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
ดำเนินการสืบหาตัวบุคคลนั้น และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ 8

การเริ่มกระบวนการคดีทางอาญา

มาตรา 31 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศซึ่งมีอำนาจที่จะ
เริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีใดคดีหนึ่งแต่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีนั้น
ในประเทศไทย และคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณา
ว่าสมควรจะเริ่มดำเนินการกระบวนการคดีทางอาญาตามคำร้องขอหรือไม่ ถ้าเห็นสมควรให้แจ้ง
เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้
เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ 9

การริบหรือยึดทรัพย์สิน

มาตรา 32 ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ดำเนินการริบหรือยึดทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นอยู่ในเขตอำนาจเพื่อขอให้ศาลพิจารณาริบหรือมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินนั้น

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง หากจำเป็นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำการสอบสวนหรือจะมอบหมายให้พนักงานสอบสวนคนใดทำการสอบสวนแทนก็ได้

มาตรา 33 ศาลจะพิจารณาริบทรัพย์สินตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศก็ได้ เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลต่างประเทศให้ริบทรัพย์สินนั้นและทรัพย์สินนั้นอาจถูกริบได้ตามกฎหมายไทย

ในกรณีที่ศาลต่างประเทศมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินก่อนมีคำพิพากษาหรือมีคำพิพากษาให้ริบทรัพย์สินแล้วแต่คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด และทรัพย์สินนั้นอาจถูกยึดได้ตามกฎหมายไทย ถ้าศาลเห็นสมควรศาลจะมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินนั้นไว้ก็ได้

การริบหรือยึดทรัพย์สินตามมาตรานี้ ให้ศาลพิจารณาริบหรือมีคำสั่งได้ แม้ว่าการกระทำ ความผิดอันเป็นเหตุให้มีการริบหรือยึดทรัพย์สินนั้นจะมีได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักรก็ตาม

มาตรา 34 การสอบสวน การยื่นคำร้อง การพิจารณา การพิพากษา และการมีคำสั่งเกี่ยวกับการริบหรือยึดทรัพย์สินนั้น ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยการริบทรัพย์สินมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 35 ทรัพย์สินที่ศาลพิจารณาริบตามความในส่วนนี้ให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ศาลจะพิพากษาให้ทำให้ทรัพย์สินนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายทรัพย์สินนั้นเสียก็ได้

ส่วนที่ 10

วิธีขอความช่วยเหลือ

มาตรา 36 หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้เสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

มาตรา 37 คำขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศและเอกสารที่ส่งไปให้ทำตามแบบหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา 38 ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือไม่ โดยพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ รายละเอียด ข้อเท็จจริง และเอกสารประกอบแล้วแจ้งให้หน่วยงานผู้ขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา 39 หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการใช้ข่าวสารหรือพยานหลักฐานตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในคำขอ

หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการรักษาความลับของข่าวสารหรือพยานหลักฐานที่ขอรับความช่วยเหลือ เว้นแต่ข่าวสารหรือพยานหลักฐานนั้นจำเป็นต่อการพิจารณาคดีโดยเปิดเผยอันเป็นผลจากการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินกรอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาที่ระบุไว้ในคำขอ

มาตรา 40 บุคคลที่เข้ามาเบิกความเป็นพยานหรือให้ปากคำในประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ จะไม่ถูกส่งหมายเพื่อดำเนินคดีใด ๆ หรือถูกคุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพ โดยเหตุจากการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนบุคคลนั้นออกจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

สิทธิในวรรคหนึ่งสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะออกจากประเทศไทยภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานผู้ร้องขอแล้วว่าไม่จำเป็นต้องอยู่ในประเทศไทยต่อไปอีก แต่ยังคงอยู่ในประเทศไทยต่อไป หรือบุคคลนั้นได้กลับเข้ามาโดยสมัครใจหลังจากที่ได้ออกจากประเทศไทยแล้ว

มาตรา 41 บรรดาพยานหลักฐานและเอกสารที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นพยานหลักฐานและเอกสารที่รับฟังได้ตามกฎหมาย

หมวด 3

ค่าใช้จ่าย

มาตรา 42 บรรดาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ และการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการประกอบ อาชญากรรมมีการกระทำร่วมกันเป็นเครือข่ายในดินแดนของหลายประเทศ และกระบวนการ ยุติธรรมทางอาญาของแต่ละประเทศโดยลำพังไม่อาจป้องกันและปราบปรามได้อย่างเด็ดขาด การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศ สมควร กำหนดมาตรการให้ความช่วยเหลือและรับความช่วยเหลือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา เพื่อ ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประวัติผู้เขียน



พันตำรวจเอกวิฑูรย์ สัตยเทวา

ประวัติการศึกษา จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญที่โรงเรียนอำนวยศิลป์พระนคร เมื่อปี พ.ศ. 2512

สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต (บริหารธุรกิจ) สาขาบริหารธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2516

สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปีการศึกษา 2526

จบการศึกษาระดับหลักสูตรผู้กำกับการ รุ่นที่ 23

จบการอบรมหลักสูตรการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา รุ่นที่ 54

ประวัติรับราชการ รับราชการครั้งแรกและได้รับการแต่งตั้งยศว่าที่ร้อยตำรวจตรี เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2519 และได้แต่งตั้งโยกย้ายหน้าที่การงานจนกระทั่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการการงานพิเศษกองบังคับการอำนาจการ กองบัญชาการ ตำรวจสอบสวนกลาง เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2538 และได้รับการแต่งตั้งยศว่าที่พันตำรวจเอก เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2538

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้กำกับการฝ่ายอำนาจการ ส่วนปราบปรามการทุจริต และประพฤตินิยมในวงราชการ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง